

[Sigsgaard.]

i en alvorlig debat i folketinget. Men der er altså tale om en anelse af en svækkelse af dansk eksport i forhold til konkurrerende landes eksport, hvis man standsede garanti-givningen på disse områder. Men hvis man ikke nægter støtten, hvis man fortsat garan-terer eksporten til disse lande, så bidrager Danmark direkte til undertrykkelsen af afrikanerne, og det er jo ikke kun min påstand. Det står også i den danske FN-missions beretning til folkettinget fra 1968 under referatet fra 4. udvalg under FN på side 127:

„Der forelå en beretning fra koloniudvalget, som i sine konklusioner finder, at de fremmede økonomiske og andre interesser, på den måde de i øjeblikket opererer i koloniområderne, udgør en væsentlig hindring for opnåelse af politisk uafhængighed og for social og økonomisk retfærdighed.“

Og befrielsesbevægelserne udtrykker sig lige så klart. Skandinaviensrepræsentanten for befrielsesbevægelsen MPLA i Angola svarede i Politiken den 4. oktober i år på spørgsmålet, om han betragtede de udenlandske investeringer som en støtte til Portugal:

„Absolut, og herunder ikke mindst de danske firmaer Højgaard & Schultz og F. L. Smidth & Co. Begge har medvirket til, at cementproduktionen nu er så stor, at landet ikke behøver at importere. Da cement anvendes til bl. a. opførelse af kaserner og fæstningsanlæg, betragter vi det som en strategisk produktion, og med den kraftige forøgelse af vor aktivitet kan vi ikke længere garantere for de danske ingeniørers sikkerhed. Vi er begyndt at gøre op, hvem der er vore venner og hvem vore fjender. Da vort mål er at ødelægge det portugisiske potentielle, må de virksomheder, som støtter portugiserne, også være vore fjender.“

Nu kan ministeren sige: ja men her er der jo tale om investeringer, og det har ikke noget med denne lov at gøre, det er u-landsloven, og den gælder ikke for de områder her. Men det er jo ikke nogen hemmelighed — det har i hvert fald tit været fremme i dagspressen — at netop firmaet Højgaard & Schultz, der nævnes her i dagbladet Politiken, har fået garanti fra erhvervsfonden i forbindelse med sit havnebyggeri i Ango-

la, og det vil altså sige, at erhvervsfonden er inde i billedet i relation til det citat, jeg netop har bragt.

Jeg tror, at de allerfleste mennesker er imod de hvide racistdiktaturer i Afrika, men da Danmark gennem handel og investeringer støtter undertrykkelsesregimerne, er der også på dette område opstået en modsætning mellem folks holdning og den praktiske politik. En tilsvarende modsætning er der mellem alle de smukke ord om hjælp til u-landene og kamp for verdensfreden på den ene side og afstemningerne i FN, hvor Danmark næsten konsekvent undlader at støtte de afro-asiatiske resolutioner mod apartheid og kolonivælde, og NATO-medlemskabet på den anden side. Jeg minder om, at Janet Mondlane, enke efter lederen af FRELIMO-frihedsbevægelsen i Moçambique — han blev skudt for et par år siden, af portugiserne antagelig — denne enke, som i dag er en af lederne for FRELIMO, klart har sagt, at NATO er den største trussel mod friheden i Afrika. Der findes mange andre eksempler på, at det er den opfattelse, man har hos dem, der bekæmper portugiserne og regimet i Sydafrika.

En lang række politikere forstod ikke, at unge danske demonstrerede mod Verdensbanken for nogen tid siden, for den hjælper jo dog u-landene, mente de. Men hvad mener de, når det nu er kommet frem, at Verdensbanken — og det er tal, der fremgår af materialet fra folketingsudvalget — har ydet lån til Sydafrika på 242 mill. dollars og til Portugal på 57,5 mill. dollars, penge, som direkte muliggør undertrykkelsen, og som Danmark også er med til at betale?

Man skal huske, at jo flere garantier og jo flere lån Danmark på forskellig måde får i klemme, jo større bliver Danmarks økonomiske interesse i, at regimerne bliver siddende. På den måde kan pengene bestemme eller i hvert fald få indflydelse på udenrigspolitikken, som de selvfølgelig også direkte er et led i. Det fører mig hen til socialdemokratiets og SF's mindretalsudtalelse, der indeholder en henstilling til ministeren om, at han bør tage hensyn til de ydede garantiers overensstemmelse med den almindelige danske politik, sådan udtrykkes det vist, og så må jeg selvfølgelig stille mig selv det spørgsmål: kan en sådan henstilling, en sådan mindretalsudtalelse, træde i stedet for